

BELEIDSVOORSTELLEN VAN ZIJ-KANT N.A.V. DE VERKIEZINGEN VAN 2014

Inhoud

BELEIDSVOORSTELLEN VAN ZIJ-KANT N.A.V. DE VERKIEZINGEN VAN 2014	1
1 Meer vrouwen in het beleid: meer vrouwelijk beleid.....	2
1.1 Meer vrouwen in de politiek	2
1.2 Gender als aandachtspunt in elk beleidsdomein	2
1.3 Meer vrouwen in raden van bestuur	2
1.4 Een onafhankelijk interfederaal Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen	3
2 Equal Pay Day naar 1 januari.....	3
2.1 Gelijk loon voor gelijk werk	3
2.2 Deeltijds werk = half pensioen	4
3 Werk en privé in evenwicht.....	4
3.1 Kinderopvang moet een recht zijn	4
3.2 Een gezonde fifty-fifty voor huishoudelijk werk en zorg.....	5
3.3 Meer zorgende papa's.....	5
3.4 Gezinsvriendelijk beleid stimuleren	6
4 Een genderneutrale opvoeding.....	6
5 Een einde aan geweld op vrouwen	7
5.1 Betere opvolging en vervolging van geweld op vrouwen	7
5.2 Sensibilisering over partnergeweld	7
5.3 Een Vertrouwenscentrum voor volwassenen.	8
6 Seksisme aanpakken.....	8
7 Vrouwelijk ondernemerschap stimuleren.....	9
8 Naamgeving kinderen.....	9
9 Meemoeders moeten evenveel rechten krijgen.....	10
10 Toegankelijke gezondheidszorg	10
10.1 Gratis voorbehoedsmiddelen	10
10.2 Garantie op discrete zwangerschapsafbrekingen	10

1 Meer vrouwen in het beleid: meer vrouwelijk beleid

1.1 Meer vrouwen in de politiek

Vrouwen maakten de afgelopen decennia een inhaalbeweging in de politiek. Sinds de invoering van de quotawetten nam het aantal verkozen politica's toe tot 36% in de gemeenteraden (2012) en 39% in het federale en het Vlaamse Parlement (2010 en 2009). Dit strookt echter nog steeds niet met het feit dat vrouwen de helft van de bevolking uitmaken. Een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de politiek is nochtans erg belangrijk.

zij-kant vraagt daarom dat:

- de rits vrouw-man op de volledige kieslijsten toegepast worden;
- partijen in hun delegaties naar een uitvoerend orgaan de helft vrouwen opnemen. Op dit ogenblik moeten uitvoerende organen, zoals schepencolleges, deputaties en regeringen, enkel "personen van verschillend geslacht" tellen, waardoor er vaak slechts één vrouw zetelt. Partijen moeten ambitieuzer aan genderevenwichten werken.

1.2 Gender als aandachtspunt in elk beleidsdomein

Gender heeft een transversaal karakter en kan niet beperkt blijven tot één beleidsdomein. De genderdimensie dient door alle overheden in alle stadia van het beleid geïntegreerd te worden. Dit wordt bevestigd door de wet gendermainstreaming uit 2007. Zij houdt 'de structurele integratie van de genderdimensie in het geheel van de federale beleidslijnen' in.

zij-kant vraagt:

- dat deze wet en het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsdecreet uitgevoerd worden, zodat de gelijkheid v/m zich weerspiegelt in elk beleidsdomein, op alle beleidsniveaus, en met de nodige budgetten;
- bij besparingen en relancemaatregelen rekening te houden met de verschillende impact die deze maatregelen op vrouwen en mannen kunnen hebben;
- dat overheden in hun communicatie met het publiek genderneutraal optreden;
- dat gelijke kansen v/m een volwaardige administratie met adequate budgetten wordt. De federale en regionale administraties moeten een genderakkoord afsluiten over onderlinge samenwerking, zodat op alle domeinen van de gelijke kansen gecoördineerd beleid kan gevoerd worden.

1.3 Meer vrouwen in raden van bestuur

Vrouwen maken slechts een minderheid uit van de bestuurders in grote bedrijven. Hoewel ze talrijk aanwezig zijn in het lager en middenmanagement stromen ze nauwelijks door. Dit zorgt voor een enge besluitvorming binnen de bedrijven die onze economie aansturen en is een democratische samenleving onwaardig. België nam in 2011 al een wet aan die beursgenoteerde bedrijven en overheidsbedrijven verplicht het aantal vrouwelijke leden in hun raden van bestuur uit te breiden naar één derde.

zij-kant vraagt dat:

- de nieuwe regeringen een actieplan opstellen met maatregelen om de aanwezigheid van een derde vrouwen in de raden van bestuur van beursgenoteerde bedrijven en een sterkere aanwezigheid van vrouwen in directiefuncties te verzekeren;
- de overheid zelf streeft naar ten minste 1/3 vrouwen in haar hoger management;
- bij aanwervingsprocedures een inhaalbeweging gebeurt t.o.v. de ondervertegenwoordiging van een bepaald geslacht.

1.4 Een onafhankelijk interfederaal Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

In 2002 werd het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (IGVM), dat instaat voor het waarborgen en bevorderen van de gendergelijkheid in België, opgericht. Het IGVM ontwikkelt strategieën, instrumenten, studies en acties om de gelijkheid tussen vrouwen en mannen te bevorderen. Het IGVM behandelt klachten op het gebied van gendergelijkheid en kan bij genderdiscriminatie ook in rechte optreden. Het informeert en adviseert zowel institutionele actoren als het grote publiek. Het IGVM heeft akkoorden gesloten met het Waalse Gewest en de Federatie Wallonië-Brussel om ook op te treden inzake genderongelijkheid binnen hun regionale bevoegdheden.

zij-kant vraagt dat het IGVM een onafhankelijk interfederaal orgaan wordt, zodat het op zowel federaal als regionaal niveau bevoegd is voor de bevordering en waarborging van de gelijkheid tussen vrouwen en mannen.

2 Equal Pay Day naar 1 januari

2.1 Gelijk loon voor gelijk werk

zij-kant is sedert 2005 initiatiefnemer van Equal Pay Day. Samen met het ABVV brengt ze tijdens de jaarlijkse actiedag de loonkloof onder de aandacht. Die bedraagt in ons land nog altijd 22% voor de maandlonen en 13% voor de uurlonen (cijfers 'Loonkloofrapport 2013'). Hoewel we intussen in Europa een goede leerling zijn, willen we dat de komende jaren de loonkloof nog drastisch verkleint. Op 8 maart 2012 werd op initiatief van sp.a-volksvertegenwoordiger Maya Detiège de 'wet ter bestrijding van de loonkloof tussen vrouwen en mannen' in het Parlement gestemd. Daarmee werd een belangrijke eis van onze Equal Pay Day-campagnes gerealiseerd. De wet introduceerde vier nieuwigheden: de weergave van de loongegevens van vrouwen en mannen in de sociale balans van een bedrijf, de analyse van de bezoldigingsstructuur, het gebruik van genderneutrale functiewaarderingen en -classificaties en de aanstelling van een bemiddelaar binnen bedrijven.

zij-kant vraagt de nieuwe regeringen:

- werk te maken van de verdere bestrijding van de loonkloof door de 'wet ter bestrijding van de loonkloof tussen vrouwen en mannen' ook op bedrijfsniveau in de praktijk te brengen. Hiertoe moeten de nodige uitvoeringsbesluiten geschreven worden;
- meer aandacht te hebben voor dubbele discriminatie op het werk, zoals die van vrouwen van andere origine, holebi's, oudere of andersvalide werknemers.

2.2 Deeltijds werk = half pensioen

Deeltijds werk is in de eerste plaats een vrouwelijke aangelegenheid. Volgens de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie (ADSEI) werkten in 2012 43,5% van de vrouwen deeltijds, tegenover slechts 9% van de mannen. Amper 10,8% van de deeltijds werkende vrouwen kiest ervoor om vrijwillig deeltijds te werken. Bovendien geeft niet minder dan 8,3% van de vrouwen die deeltijds werken aan dat ze geen voltijdse baan vinden. Deeltijds werken is de laatste jaren heel succesvol dankzij de premies voor loopbaanonderbreking, het tijdskrediet en de dienstencheques. Werkgevers stellen het vaak voor als een win-winsituatie, maar vergeten erbij te zeggen dat deeltijds werk, en zeker halftijds werk, een negatief effect heeft op de verdere loopbaan- en loonontwikkeling en op sociale zekerheidsrechten bij ziekte, werkloosheid, invaliditeit, en in het bijzonder op het pensioen.

zij-kant vraagt aan de nieuwe federale en Vlaamse regering:

- deeltijdse werknemers beter te informeren over hun rechten en de gevolgen van hun 'keuzes' voor de socialezekerheidsrechten;
- de rechten van deeltijdse werknemers beter te garanderen (vb. het recht om contractueel meer arbeidsuren op te eisen) en inbreuken op de regelgeving systematisch te bestraffen (vb. stopzetten van de praktijk van de bijvoegsels bij arbeidscontracten om tijdelijk meer uren te presteren);
- de rechten van deeltijdse werknemers waaronder het betaald educatief verlof en het recht op een inkomensgarantie-uitkering voor werkzoekenden die een deeltijdse job aanvaardden, te verbeteren.

3 Werk en privé in evenwicht

3.1 Kinderopvang moet een recht zijn

Bijna de helft (49,5%) van de parttime werkende vrouwen doet dit omwille van familiale redenen of om de zorg voor kinderen of andere afhankelijke personen op zich te nemen. Toegankelijke zorgdiensten, zoals kinderopvang, vormen de sleutels voor een betere combinatie van werk en gezin. In België is er wat dit betreft nog een pak werk aan de winkel. Voor nog niet de helft (47,5%) van de kinderen tussen 0 en 5 jaar bestaat er een opvangplaats. Het is nog erger voor kinderen tussen 0 en 2 jaar: slechts 39,2% kan rekenen op een plaatsje in een crèche of bij een onthaalmoeder. Ter vergelijking: in Zweden kunnen bijna 8 op 10 kinderen tussen 0 en 5 jaar terecht bij kinderopvang.

zij-kant vraagt aan de nieuwe Vlaamse regering:

- om van kwalitatieve, voldoende en betaalbare collectieve kinderopvang en zorgvoorzieningen een absolute prioriteit te maken;
- om drempels voor steden en gemeenten weg te werken en hen te responsabiliseren in de uitbouw van zorgvoorzieningen en in het bijzonder van kinderopvangplaatsen;
- ondersteuning te bieden in het voorzien van een lokaal groen nummer om het kinderopvangaanbod te centraliseren en hulpvragen te coördineren.

3.2 Een gezonde fifty-fifty voor huishoudelijk werk en zorg

Wanneer de taken thuis eerlijk verdeeld zijn, biedt dat aan beide partners meer kansen om werk en privé beter te combineren. Vandaag de dag komen het huishouden en de zorg voor kinderen nog altijd in grotere mate op de schouders van vrouwen terecht. Uit onderzoek blijkt immers dat vrouwen 24 uren per week besteden aan huishoudelijke klussen, tegenover 14 uren voor de mannen. Vrouwen blijven ook langer thuis na de geboorte van het kind of gaan werken in een aangepaste regeling zoals deeltijds werk, tijdskrediet, ouderschapsverlof, e.d.

zij-kant vraagt aan de nieuwe Vlaamse regering om te investeren in niet stereotiepe bewustmaking naar vrouwen én mannen over de meer evenwichtige verdeling van huishoudelijk werk en zorg voor kinderen. Ze moeten daarbij bijzondere aandacht besteden aan het bereiken van kansengroepen. Rollenpatronen beheersen nog steeds het leven van laaggeschoolde en allochtone vrouwen, waardoor ze minder actief zijn op de arbeidsmarkt.

3.3 Meer zorgende papa's

De combinatie tussen werk en gezin wordt altijd als een probleem van vrouwen in plaats van als een oplossing voor mannen gezien. Nochtans zijn er allerlei redenen om vader- en ouderschapsverlof en andere zorgverloven evenzeer voor mannen te promoten als voor vrouwen. Het zorgt o.a. voor een betere band tussen vaders en kinderen.

zij-kant vraagt aan de nieuwe federale regering:

- om het vaderschapsverlof op te trekken tot 8 weken;
- om moederschapsrust en vaderschapsverlof financieel toegankelijk te maken;
- om de moederschapsrust en het vaderschapsverlof bij zelfstandigen beter te compenseren en hen actiever te steunen in het garanderen van vervanging zodat hun zaak of praktijk blijft draaien.

Ouderschapsverlof is een vorm van thematisch verlof dat door ouders kan worden opgenomen om tijdens een bepaalde periode te zorgen voor de kinderen. Hoewel het aantal mannen dat ouderschapsverlof opneemt op 10 jaar tijd vertienvoudigd is, van 2.991 in 2002 naar 30.118 in 2012, wordt drie kwart ervan nog altijd opgenomen door vrouwen.

zij-kant vraagt aan de nieuwe federale regering:

- ouderschapsverlof beter bekend te maken bij mannen. Te veel mannen weten niet dat het ook hun recht is of dat ze het flexibel kunnen opnemen tot hun kind 12 jaar wordt;
- ouderschapsverlof uit te breiden en het ook bij mannen te promoten door het financieel aantrekkelijker te maken;
- om 8 extra weken ouderschapsverlof aan te bieden die de ouders onderling gelijk verdelen;
- initiatieven te nemen waardoor het ouderschapsverlof in gelijke mate wordt opgenomen door beide ouders.

3.4 Gezinsvriendelijk beleid stimuleren

Zowel overheden als bedrijven hebben baat bij werknemers die zich goed voelen. Een betere combinatie tussen werk en gezin kan ook op de werkplek gestimuleerd worden. Niet alleen door het aanbieden van flexibele werktijden aangepast aan de noden van ouders, maar ook van extra voorzieningen zoals gezinsvriendelijke diensten.

zij-kant vraagt aan de nieuwe regeringen:

- om werkgevers aan te sporen in te zetten op zgn. schoolbelcontracten: arbeidsovereenkomsten die de schooluren volgen en waarbij werknemers bijvoorbeeld hun 4/5e contract afstemmen op de uren zodat zij toch dagelijks aanwezig zijn op het werk én zij er tegelijk ook voor de kinderen kunnen zijn wanneer die van school komen;
- om bedrijven en de overheid te stimuleren gezinsondersteunende diensten aan te bieden zoals strijkdiensten, boodschappendiensten enz.

4 Een genderneutrale opvoeding

Kinderen worden in belangrijke mate gevormd door de informatie die we hen aanreiken, door onze opmerkingen over de maatschappij, door de manier waarop we met elkaar omgaan, ... Hoewel we dit vaak niet beseffen, geven we hen veel rollenpatronen en vooroordelen door. Willen we kinderen werkelijk gelijke kansen bieden, dan is het belangrijk dat we in opvoedingsprojecten, kinderopvang en het onderwijs aandacht schenken aan de rollen die we meisjes en jongens toekennen.

Meisjes presteren bijvoorbeeld beter in het onderwijs dan jongens. Die leervoorsprong vertaalt zich echter niet op de arbeidsmarkt. Meisjes kiezen nog te veel voor richtingen die minder uitzicht bieden op goedbetaalde jobs in goedbetaalde sectoren. Jongens kiezen nog te weinig voor opleidingen in de zorgsector of het onderwijs. Slechts 2% van de afgestudeerde kleuterleiders en 17% van de afgestudeerde onderwijzers is een man.

Er studeren ook meer vrouwen af aan de universiteit dan mannen. Onder de doctoraatsstudenten worden ze nog evenwichtig vertegenwoordigd. We zien echter weinig vrouwen doorstromen tot het niveau van docent of hoogleraar.

zij-kant vraagt de nieuwe Vlaamse regering daarom:

- sensibilisatiecampagnes voor een genderneutrale opvoeding en onderwijs. Ouders, opvoeders en onderwijzers dienen zich bewust te worden van de stereotypes die ze –vaak onbedoeld- doorgeven. De keuze voor bepaald speelgoed of een lesinhoud kunnen de rollen die meisjes en jongens zichzelf toekennen, sturen;
- een beleid dat gericht is op meer v/m evenwicht in de kinderopvang en voor de klas. Kinderen moeten ervaren dat zowel vrouwen als mannen zorgtaken kunnen opnemen. *Practice what you preach*;
- blijvende maatregelen om de doorstroming van vrouwen op de academische ladder te versnellen.

5 Een einde aan geweld op vrouwen

5.1 Betere opvolging en vervolging van geweld op vrouwen

1 op 5 vrouwen wordt tijdens haar leven slachtoffer van partnergeweld. Elke dag worden bijna 100 vrouwen verkracht. Toch doen zij vaak geen aangifte, uit schaamte of uit angst, omdat ze het gevoel hebben dat dit zinloos is of om een andere reden. Zaken die toch in aangiftes uitmonden, worden merendeels geseponeerd. Medisch personeel, politieagenten, advocaten of rechters krijgen tijdens hun opleiding amper te maken met deze problematiek. Ze herkennen signalen niet of misinterpreteren uitspraken van het slachtoffer. Slachtoffers van partnergeweld of verkrachtingen blijven zo in de kou staan.

zij-kant vraagt dat:

- artsen, politieagenten en advocaten vormingen rond partnergeweld en verkrachting krijgen. Initiatieven als de uitgebreide documentatiepagina rond familiaal geweld op de website Domus Medica verdienen meer aandacht binnen de verschillende vakorganisaties;
- gegevens in geval van partnergeweld vlot en veilig uitgewisseld kunnen worden. Een hervorming van het beroepsgeheim is nodig. Vandaag leert vertrouwenspersoneel vooral te zwijgen. Ze weten weinig over het recent ingevoerde spreekrecht. De huidige regeling is te complex;
- vrouwen die in het kader van huwelijksmigratie naar België komen en slachtoffer van partnergeweld worden, een fatsoenlijk statuut krijgen. Nu riskeren ze uitgewezen te worden zodra ze het echtelijk huis verlaten. Het kan niet dat ons juridisch systeem hen dwingt het partnergeweld te blijven ondergaan;
- experimenten zoals het Antwerpse CO3-project gestimuleerd worden. Deze projecten laten op termijn toe nieuwe manieren te vinden waarop het recht op privacy met de bescherming van het slachtoffer verzoend kan worden;
- de lijst met criteria (risicotaxatie-instrument) die recent ontwikkeld werd om te kunnen inschatten hoe gevaarlijk een pleger van huiselijk geweld is, bekend geraakt. Nu aarzelen politie en parket nog om de wet op de uithuisplaatsing toe te passen;
- gestandaardiseerde certificaten voor politie en artsen en protocollen voor de samenwerking tussen ziekenhuizen en Justitie opgesteld worden;
- de medische kosten voor een slachtoffer van verkrachting volledig terugbetaald worden;
- de mogelijkheden uitgebreid worden om via DNA daders van zedenfeiten op te sporen;
- 'referentiecentra seksueel geweld' erkend worden. Daar worden tegelijkertijd de acute zorgen aan het slachtoffer toegediend, de behandeling (incl. de psychologische en psychosociale begeleiding) opgestart en bewijsmateriaal verzameld.

5.2 Sensibilisering over partnergeweld

Onze samenleving heeft nood aan een mentaliteitswijziging rond partnergeweld. Geweld op vrouwen en op kinderen wordt door onze maatschappij nog te veel als een privézaak beschouwd. Getuigen blijven afzijdig omdat ze zich niet willen bemoeien. Partnergeweld is echter geen privéaangelegenheid, maar een maatschappelijk probleem. Het taboe rond partnergeweld moet doorbroken worden, zodat slachtoffers hun verhaal kunnen doen.

zij-kant vraagt de nieuwe regeringen:

- Vergroot bij het brede publiek de kennis rond partnergeweld en ongezonde relaties.

Iedereen zou moeten weten wat partnergeweld is, welke vormen er bestaan, hoe het in zijn werk gaat...

- Ontwikkel ook bewustmakingscampagnes naar getuigen toe. Momenteel worden campagnes vooral tot slachtoffers en/of daders gericht. Niet elke getuige voelt zich sterk genoeg om zelf in een situatie van partnergeweld in te grijpen. Zorg er daarom voor dat zij correct naar eerstelijns hulp kunnen doorverwijzen;
- Voorzie voldoende middelen voor het middenveld om rond partnergeweld actie te voeren;
- Investeer in het aanleren van relatievaardigheden op school, zoals actief luisteren en conflicthantering. Te veel mensen weten niet wat te doen in probleemsituaties. Zij zullen dus ook weinig actie ondernemen in geval van partnergeweld. Dit kan beter.

5.3 Een Vertrouwenscentrum voor volwassenen.

Het is niet altijd evident om als getuige bij partnergeweld tussen te komen. De drempel om iets te ondernemen moet voor een getuige zo laag mogelijk gemaakt worden. Hij/zij moet niet noodzakelijk zelf tussenkomen. Het belangrijkste is dat de maatschappij het koppel laat weten dat partnergeweld niet ok is. Het kan ook meer aangewezen zijn om beroep te doen op professionele hulpverlening.

zij-kant pleit voor de oprichting van een Vertrouwenscentrum voor volwassenen. Dit Vertrouwenscentrum voor volwassenen is geïnspireerd op het reeds bestaande Vertrouwenscentrum voor kindermishandeling:

- Het moet een kruispunt vormen tussen scholen, artsen, maatschappelijk werkers, politie, ... in de behandeling van het misbruik van een volwassen persoon;
- Een getuige kan hier anoniem melding doen van partnergeweld. Op die manier wordt de getuige beschermd tegen mogelijke agressie of laster door de dader;
- Het Vertrouwenscentrum onderzoekt een melding discreet, zonder aangifte te doen. De impact op het koppel is dus minder groot dan wanneer een aangifte gedaan wordt;
- Het Vertrouwenscentrum kan een bijzonder mandaat binnen de CAW's zijn en maakt een meer aanklappende werking van CAW's mogelijk. Deze kunnen tot nu toe enkel reactief ingaan op een concrete vraag naar hulp door het slachtoffer;
- Het centrum kan in acute gevallen alsnog beslissen om de politie op de hoogte te brengen.

6 Seksisme aanpakken

Onze media puilen uit van de seksistische beelden. Vrouwelijke lustobjecten moeten mannen naar auto's, doe-het-zelfketens of kledingwinkels lokken. Sportmannen mogen al een keer in de billen van eredames knijpen.

Vrouwen durven in sommige buurten niet meer te komen, uit angst uitgescholden te worden voor hoer of fysiek lastig gevallen te worden. Het openbare domein zou nochtans voor iedereen veilig moeten zijn.

zij-kant vraagt daarom dat:

- de klachtendiensten voor discriminatie bij het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen en de Jury voor Ethische Praktijken beter bekend gemaakt worden;

- het publiek gesensibiliseerd wordt over de schadelijke gevolgen van seksistische beelden en gedrag voor het welzijn van vrouwen.

7 Vrouwelijk ondernemerschap stimuleren

Vrouwelijke ondernemers maken tegenwoordig bijna een derde van de zelfstandigen uit. Hun aantal blijft stijgen. Vooral bij de vrije beroepen zijn ze steeds sterker vertegenwoordigd. Onder de 30 jaar vormen ze zelfs een meerderheid. Toch houdt het stereotiepe beeld van de blanke, mannelijke en wat oudere ondernemer hardnekkig stand. Vrouwen aarzelen veel vaker dan mannen om hun ondernemingsidee te realiseren, uit angst te mislukken, niet genoeg inkomen of sociale bescherming te hebben. Ze dragen naast hun zaak nog de zorg voor het gezin, waardoor een leefbare combinatie werk-gezin vaak ver weg is. De combinatie werk-gezin is meteen de voornaamste reden waarom vrouwen uiteindelijk hun zaak stop zetten.

zij-kant vraagt de Vlaamse en Brusselse regering:

- te investeren in de opleiding en begeleiding van vrouwelijke ondernemers. Dit kan door het aanbieden van boekhoud- en businessplancheques, door het opzetten van peter- en meterschapsprojecten en persoonlijk advies toegankelijk te maken;
- de diverse steunmaatregelen voor kleine bedrijven beter bekend te maken. Daar vinden we meer vrouwelijke en allochtone ondernemers. Zij hebben het meeste baat bij deze steunmaatregelen, maar kennen ze amper;
- een sterker sociaal statuut voor zelfstandigen te creëren. Het moet een sterke bescherming bij ziekte of pech garanderen, net als een hoger pensioen;
- de mogelijkheden om een zaak met een privéleven te combineren te vergroten. Dit vereist investeringen in toegankelijke kinderopvang en een betere bekendmaking van het systeem van gratis dienstencheques voor zelfstandige moeders;
- het systeem van vervangende ondernemers te verbeteren. Hierdoor kan de zaak van o.a. jonge moeders blijven draaien wanneer zij in moederschapsrust zijn. Ondernemers weten dan dat hun zaak open kan blijven wanneer zij niet aanwezig kunnen zijn. Dit komt de bedrijfsvoering ten goede en vormt een geruststelling voor de ondernemer.

8 Naamgeving kinderen

Ook moeders moeten hun familienaam kunnen doorgeven aan hun kinderen. Het art. 335 van het BW, dat bepaalt dat kinderen van wie de afstamming van vaders- en moederszijde tegelijkertijd vaststaat, de naam van de vader dragen, is een regelrechte discriminatie van vrouwen. Het eerste wetsvoorstel om hierin verandering te brengen dateert al van 1986. In juli 2013 keurde de federale ministerraad een voorontwerp van wet goed dat ouders de keuzevrijheid laat om te kiezen tussen de naam van de vader, de naam van de moeder of de dubbele naam in de volgorde die de ouders zelf bepalen.

zij-kant vraagt dat er eindelijk een einde komt aan de discriminatie bij de naamsoverdracht aan kinderen. De dubbele familienaam, in de volgorde die ouders verkiezen, moet ingevoerd worden.

9 Meemoeders moeten evenveel rechten krijgen

Wanneer een van de partners binnen een lesbisch koppel een kind krijgt, moet de 'meemoeder' een volledige adoptieprocedure doorlopen om het kind ook als het hare te kunnen erkennen. Een adoptie kan echter ten vroegste twee maanden na de geboorte geregeld worden en de meemoeder moet via de jeugdrechtbank een politieel onderzoek ondergaan om 'geschikt' bevonden te worden. Dit is een flagrante discriminatie ten opzichte van vaders die hun kind door het huwelijk of een erkenningsdocument simpel als het hunne kunnen aangeven. Bovendien is dit niet in het belang van het kind. Wat zal er bv. gebeuren als de biologische moeder ziek wordt, overlijdt of een scheiding aanvraagt zonder de adoptieprocedure te hebben ingezet?

zij-kant vraagt daarom dat de discriminatie van meemoeders bij de erkenning van hun kind weggewerkt wordt. Meemoeders moeten bij de aangifte van de geboorte onmiddellijk erkend worden als tweede ouder.

10 Toegankelijke gezondheidszorg

10.1 Gratis voorbehoedsmiddelen

Om gelijkheid tussen vrouwen en mannen te garanderen zou elke vrouw de mogelijkheid moeten hebben zelf over haar lichaam te beslissen. De moderne medische wetenschap laat vrouwen toe te kiezen wanneer zij een kind hebben of niet. Financiële drempels zorgen er echter voor dat eenvoudige voorbehoedsmiddelen niet voor iedereen bereikbaar zijn. Gebrekkige informatie leidt er toe dat ze niet correct gebruikt worden.

zij-kant vraagt:

- de volledige terugbetaling van het hormoonspiraaltje via opname in de wettelijke ziekteverzekering. Het spiraaltje is erg gebruiksvriendelijk en betrouwbaar. Het is jammer genoeg een eerder duur (130€) anticonceptiemiddel;
- een ruime, wetenschappelijk onderbouwde voorlichtingscampagne om de voor- en nadelen van verschillende anticonceptiemiddelen aan het publiek bekend te maken. Deze campagne besteedt bijzondere aandacht aan het bereiken van kansengroepen. Ze moet laagdrempelig en in meerdere (in België vaak gebruikte) talen beschikbaar zijn.

10.2 Garantie op discrete zwangerschapsafbrekingen

Abortus is sinds 1990 een recht. Vlaanderen telt 5 abortuscentra en het ziekenfonds komt tussen in de kosten wanneer je je zwangerschap daar laat afbreken. Vrouwen krijgen de kans een weloverwogen keuze te maken tussen de geboorte van een kind en een zwangerschapsafbreking. De opkomst en methodes van groepen als Pro Life, Pro Vita en Gezin en Leven zorgen er echter voor dat deze verworvenheden onder druk komen te staan.

zij-kant vraagt dat:

- seksuele voorlichting zowel binnen de scholen als aan het ruime publiek op een wetenschappelijke, neutrale manier gebeurt;

- de sereniteit en discretie rond abortuscentra verzekerd wordt. Het kan niet dat vrouwen die voor een moeilijke keuze staan door actiegroepen geïntimideerd worden.